

Συνδρομή ἰσησίου περιπληρωτία, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίγια δέκα. Ἐν ταῖς χωρίοις σελίγια ἑπτὰ. Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα εἰκοσιν. — Εἰδοποιήσεις ἃ διατρίβαι καταχωρίζονται πρὸς ἡμῖν φράγκον τὴν γραμμὴν. Ἐγγράφια Κυβερνητικά καὶ Δημομαρχικά πρὸ δύο πέννας τὴν γραμμὴν. — Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται ὡρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἑφημερίς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ὁ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

Διὰ πᾶσαν αἰτήσιν ἀπευδυνάτεον τῷ Συντάκτῃ Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον ΑΛΗΘΕΙΑΣ ὡς ἂν ἴσῃ τὸν Ἀρθρὸν ὑπὸ τὴν στίχον 56. Διὰ συνδρομὰς εἰς ὑποχρεωτικὴν ἰσχύϊ. Τα πρὸς ὑποσημασθῆναι ἐπὶ στίχον 56, ὑποσημασθῆναι μὴ εἶναι ἐπὶ στίχον 56. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπὸ ἀλλοτρίων ταχυδρομικῶν τε λουσι εἰς ἡμῶν ἀπαράδεκται.

Γνωστοποιήσεις

Αἰτοῦμεν συγγνώμην τοὺς κκ. συνδρομητὰς ἡμῶν διότι ἔνεκεν τῆς εἰς Λευκωσίαν μεταδόσεως ἡμῶν συνεπείᾳ τῶν κατὰ τῆς «Ἀληθείας» δύο ἀλλεπαλλήλων μηνύσεων ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τις περὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν τελευταίων φύλλων.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΔΙΚΗ.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι καθ' ἡμῶν ἐγένετο ἑτέρα καταμήνυσις πρὸ τινος ἐνώπιον τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας ὑπὸ τοῦ Μουρτῆ ἐφένθη καὶ τῶν ὁθωμανῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἐξυβρίσαμεν (!) τὴν Μωαμεθανικὴν θρησκείαν. δημοσιεύσαντες ἐν ἀνταποκρίσει τινὶ ἡμῶν ἐκ Λευκωσίας παροιμίαν τινὰ γνωστὴν καὶ δημώδη. Τὰς διαφορὰς φάσεις καὶ πορείας τῆς παραδόξου ταύτης ὑποθέσεως σκοποῦντες νὰ περιγράψωμεν κατόπιν ἐν λεπτομερείᾳ, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα σήμερον τὴν ἐκ δίκαιον ταύτης ἐνώπιον τοῦ High Court Λευκωσίας, ἐνθα ἡ Α. Ἐξ. δ. Μ. Ἀρμοστής διέταξε νὰ γείνη ἡ διαδικασία. Ἀλλὰ πρὶν προσδῶμεν εἰς τὴν ἀφήγησιν, οφείλομεν ὡς ἀμερόληπτοι δημοσιογράφοι ν' ἀπονεύωμεν δημοσίᾳ τὸν οφειλόμενον ἐπαινον πρὸς τὸν δικαστὴν Κύριον Σίγαρ ἐπὶ τῇ συνεσεὶ καὶ εὐθυκρισίᾳ, μετ' ἧς ἐπελάβετο καὶ διεξήγαγε τὴν ὑπόθεσιν, ἀποδείξας ὡς ἀνέμερον ἀμεροληπίαν καὶ εὐθυδικίαν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ δίκαιος ἐπιστάτης τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν. Δὲν λέγομεν ταῦτα ὅπως προσφέρωμεν θυμιάματα, διότι ἐδελυττόμεθα τὴν κολακείαν· ὁ δικαστὴς ἐπέτελεσε τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ καθήκον μάλα δικαίως καὶ ἀμεροληπίως καὶ τῷ ἀποδοῦμεν τὸν ἐμπρέποντα ἐπαινον.

Ἡ δίκη ἐγένετο τὸ παρὲλθὸν Σάββατον 22/3 Ἰουνίου ἐν τῷ σεραγίῳ Λευκωσίας· τὴν 3μ. μ. ὥραν εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐλάβαν τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου συνήγορος ἡμῶν ἦτο ὁ διαηγόμενος κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης ἐκ Λευκωσίας, ἀναδείκνυμενος τὴν ἡ-

μετέραν ὑπεράσπισιν, ἐφ' ᾧ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰς ἐγκαρδίας καὶ θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας· τὴν θέσιν τῶν κατηγορῶν ἐλάβον ὁ σεβάσμιος Μουρτῆ ἐφένθης καὶ ὁ κτὼ ἕτεροι λογάδες ὁθωμανοὶ ἀντιπροσωπεύοντες καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡμῶν ἐξαναστάντας· ἐν τοῖς ὁκτὼ τούτοις ὑπῆρχε καὶ εἰς ὁθωμανὸς ἐκ Λάρνακος καὶ ἕτερος ἐξ ἄλλης πόλεως· ἐκαθέσθησαν οἱ κατηγοροὶ, ἐκαθέσθημεν καὶ ἡμεῖς· ἡ αἵθουσα τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ πρὸ αὐτῆς διάδρομος ἐπληρώθησαν ἀκροατηρίου ἐκ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων. τρεῖς ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας παρίσταντο ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Ὁ δικαστὴς ἀνέγνω τοῖς κατηγοροῖς τὸ διάταγμα τῆς Α. Ἐξουχότητος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ μήνυσις τῶν ἐκ τοῦ Ταβῆ παρεπέμφθη εἰς τὸ High Court, καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν μεταξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κατηγορῶν, εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπήγγειλε τουρκιστὶ τὴν κατηγορίαν, ἣτις μεθρημνεύετο ἀγγλιστὶ ὑπὸ τοῦ διερμηνεύου. Ἡ ἑκτενὴς τῶν ὁθωμανῶν κατηγορία, ἣν ἐλλείπει ἡ χώρα ἀπέχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περιστρεφέτω κυρίως εἰς τὸ ὅτι φράσεις τινὲς περιεχόμεναι ἐν ἀνταποκρίσει τινὶ ἐκ Λευκωσίας δημοσιευθείσῃ ἐν τῷ 64 ἀριθμῷ τῆς «Ἀληθείας» προὔτιθεντο νὰ ἐξυβρίσωσι (!) δῆθεν τὸν ἰδρυτὴν τῆς θρησκείας τριακοσίων ἐκατομμυρίων λαοῦ, ὅπερ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἡμερᾷ ἡμεῖς ἡμεῖς παρὰ ταῖς ὁθωμαναῖς καὶ διαίρεσιν καὶ μῖσος (;) μεταξὺ τούτων καὶ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων, κατέληγε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διασυνθετικῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως ἐπρεπε κατὰ τὸ δαίνα ἀρθρον ἡ μὲν ἑφημερίς νὰ παυθῇ διὰ παντὸς, ἡμεῖς δὲ νὰ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν!!! Ὁ δικαστὴς ἠρώτησε τοὺς κατηγοροὺς ἂν εἶχον ἕτερον τι νὰ εἰπωσιν, ἀπαντησάντων δὲ τούτων ὅτι μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγοροῦ θὰ ὁμιλοῦν καὶ αὐτὸς, ταῖς εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τῆς ὑπε-

ρασπίσεως δὲν τοῖς ἐπετρέπετο νὰ προσθέσωσι τι ἐκτὸς ἂν ἠρωτῶντο, καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντες, ἀλλ' εἰς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων. Τότε ἀπηγγέθη καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἡμῶν καὶ μετὰ βραχείαν καὶ αὐτὴς συζήτησιν μεταξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κατηγορῶν, προσπαθούντος ἐκείνου μὲν ν' ἀποδείξῃ αὐτοῖς ὅτι ἡμεῖς εἰχομεν δίκαιον, τούτων δὲ διαμαρτυρομένων καὶ ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἰδέαν τῶν, τὸ δικαστήριον συνέταξε καὶ ἀπήγγειλε τὴν ἀπόφασίν του, ὅτι ἡ ἐκρήρυξεν ἡμᾶς ἀθώους τῆς προσαπτομένης ἡμῖν βαρείας κατηγορίας.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνηγόρου ἐλληνιστὶ ἀπαγγελλομένη καὶ ἀγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ μεθαρμνευμένη ὑπεράσπισις ἡμῶν ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἀκολούθως.

«Δὲν λυποῦμαι τόσο παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ τούτου Δικαστηρίου ὡς κατηγορούμενος, καθότι προορισμὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ ἀκούῃ οἰονόηποτε παράπονον καὶ διανέμῃ δικαιοσύνην, ὅσον διότι ἀπέδωκε δύνατον νὰ πείσῃ τοὺς συμπολίτας μου ὁθωμανοὺς ὅτι κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον μου διατριβὴ ἀπὸ σκοποῦ καθαπτομένη τῆς θρησκείας αὐτῶν. Τοιοῦτον εὐτυχῶς παράδειγμα ἀπὸ τῆς κατακτῆσεως δὲν ἔχουσιν ἐν Κύπρῳ, ὅπου ἡ θρησκεία, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν ὑπῆρξαν πάντοτε σεβαστά. Ἐγὼ δὲ διὰ πεποιθήσεως ὅτι ἀνευ πολλοῦ τοῦ κόπου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ θέλω πείσῃ οὐχὶ μόνον τὸ σεβαστὸν τούτο Δικαστήριον, ἀλλὰ ἐνδομύχως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιδίκους μου ὅτι οὐχὶ μόνον πρόθεσις προσβολῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐλαχίστη ἐκ μέρους μου, ἀλλ' οὔτε κατὰ νοῦν καὶ ἐπῆλθέ μοι ὅτι ἦν δυνατόν νὰ βιωρῇ τὸ τοιοῦτον ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας, οὔτε θὰ μοι ἐπῆρχετο ποτε.

Ἡ ἀγρευσις τῶν εὐγενῶν ἀντιδίκων μου περιστρέφεται περὶ τὸ ὅτι, διατριβὴ καταχωρισθεῖσα εἰς τὸ φύλλον μου, περιέχουσα δῆθεν ὑβρίν κατὰ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῶν, κατεπέταξε τὸν ὁθωμανικὸν τῆς νήσου πληθυσμὸν καὶ ἐπῆ-

νεγκε διαίρεσιν καὶ μῖσος μεταξὺ τούτου καὶ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων, καὶ ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πρὶν βασιλευούσης εἰρήνης δέον νὰ παυθῇ διὰ παντὸς τὸ φύλλον τούτο, ἐπιβληθῇ μοι δὲ ἡ μεγίστη τῶν ἐν τῷ ὁθωμανικῷ νόμῳ ποινῶν.

Ἡ κατ' ἐμοῦ ἐκτοξευομένη κατηγορία δὲν βασιζέται ἐπὶ γεγονότος, δηλ. ἐπὶ ὕβρεως περιεχομένης ἐν τῷ φύλλῳ μου κατὰ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῶν Μωαμεθ, ἀλλ' ἐπὶ ὑποθέσεως, ἐπὶ εἰκασίῳ ὅτι παροιμία τις ἐν τῇ διατριβῇ ἐκείνῃ ὑπαινίττεται τὸν θρησκευτικὸν τούτον ἀρχηγόν. Ἐπὶ ποινικῶν ὁ νόμος ἐπαίρει πράγματα σαφῆ καὶ ὀρισμένα, καὶ οὐδὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ὑποθέσεις καὶ εἰκασίας, τούτο δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ ὅπως ἀπρριφθῇ ἡ κατ' ἐμοῦ ἀγωγή. Ἀλλὰ θέλω ἐξετάσῃ, Κύριε Δικαστά, ἂν καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἔχη λόγον ὑπάρξεως.

Λέγω λοιπὸν ὅτι οὐδένα τοιοῦτον ἔχει· διότι

1ον. Ἐν ἐκάστῳ ἐγγράφῳ ὑπάρχει σκοπὸς τις, δι' ὃν γράφεται, καὶ αἱ φράσεις ἢ αἱ λέξεις αἱ σχηματίζουσιν τοῦτο οφείλουσι σχετικῶς πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται. Ἡ διατριβὴ λοιπὸν ἡ περιέχουσα τὴν παροιμίαν ἐκείνην, δι' ἣν κατηγοροῦμαι, τί ἀφηγεῖτο καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῆς; Ἀφηγεῖτο σκηνὴν χαρτοπαϊκῶν, σκοπὸν δὲ εἶχε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐρωτῶ κατὰ συνέπειαν, Κύριε Δικαστά, ἂν χαρτοπαῖται, βλέποντες φημιόμενα τὰ βαλάντιά των ἐρίζοντες δὲ ἀλλήλους διότι ὀρθῶς ἡ ἐφαλμένης συνέλαβέ τις ἐκ τούτου τὴν ἰδέαν ὅτι ἐτελεῖτο κλοπὴ, μεταχειριζόμενοι δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν συνήθη κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ Εὐρώπην παροιμίαν ἐκείνην εἶχον ὑπ' ὄψιν θρησκείαν τινὰ ἢ ἦσαν εἰς κατὰστασιν νὰ θεολογῶσιν, ὥστε ἡ παροιμία ἐκείνη νὰ ὑποθεθῇ ὡς ἀφορῶσα πρὸς θρησκείαν τινὰ. Ἄν ἡ διατριβὴ ἐκείνη εἶχον ἀντικείμενον τὴν Μωαμεθανικὴν θρησκείαν

ἡ παραλληλισμὸν αὐτῆς πρὸς ἐτέραν, ἐγγίνετο δὲ χρῆσις τῆς παροιμίας ἐκείνης, πιθανὸν τότε νὰ ὑπῆρχε βάσις πρὸς κατηγορίαν. Ἀλλ' ὁ ἐκ παροιμίας περιεχομένης ἐν διατριβῇ, πραγματευομένη περὶ χαρτοπαικτῶν ἐρίζοντων διότι τινὲς ἐπιτυχῶς ἐμάντεον τὰ χαρτὰ, ἐξάγων τὸ συμπέρασμα ὅτι αὕτη ἀναφέρεται πρὸς θρησκείαν τι νὰ, διατελεῖ ἐν μεγίστῃ πλάνῃ, τὸ δὲ συμπέρασμα τοῦ ἔχει ὡς βάσιν πᾶν ἄλλο ἢ τὴν λογικὴν.

2ον. Μποροῦν ἡ διατριβὴ αὐτὴ καὶ ἐαυτὴν εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ παροιμία ἐκείνη νὰ μὴ ἀναφέρεται πρὸς θρησκείαν τινὰ, ἐσπευστα οὐχ ἦτον, Κύριε Δικαστὰ, ἡμαμάθων ὅτι κατεβάλλοντο προσπλάσιαι ὅπως πείσῃσι τοὺς συμπολίτας μου ὁθωμανοὺς ὅτι ὑπῆρχε προσβολὴ κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἐσπευστα λέγω νὰ δημοσιεύσω νέαν διατριβὴν τοῦ αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ μου διαμαρτυρομένου κατὰ τῶν κακοβούλων τούτων προσπαθειῶν καὶ διακηρύττοντος ὅτι οὐδεμία ὑπῆρχε προσβολὴ τῆς θρησκείας τῶν φίλων ὁθωμανῶν ἐν τῇ πρώτῃ οὐτε ἀγωγῇ οὐτε ἰδέα ἀγωγῆς ὑπῆρχε κατ' ἐμοῦ τότε, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅπως προλάβω τοὺς συμπολίτας μου ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγήσωσι πίστιν εἰς εἰρηγήσεις κακοβούλους, τὸ δὲ διότι ἐθεώρησα ἐμαυτὸν προσβεβλημένον διότι τοιαύτη ἐξεφράσθη ἰδέα ἀπλῶς, ἐκρίνα καθήκον μου νὰ πράξω τοῦτο. Ὡστε λόγος ἀγωγῆς οὐτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τελευταίας διατριβῆς ὑπῆρχε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον κατόπιν ταύτης.

3ον. Ἡ παροιμία αὕτη εἶναι κοινὴ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀνατολῆς, εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιοτάτη. Τινὲς μὲν, ἐκ παραδόσεως ἑβραϊκῆς, ἀνάγουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀμέσως μ. Χ. πρώτους αἰῶνας ἦτοι 600 περίπου ἔτη πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας καὶ ἀποδίδουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς μ. Χ. προφητεύοντας τοῖς Ἰουδαίοις τὴν ἐλευσιν τοῦ Μεσσίου, τινὲς δὲ θέλουσι ταύτην μεταγενεστέρα, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς, καὶ ἐφαρμόζουσι ταύτην εἰς τοὺς Καλανδριστάς, αἵτινες προέλεγον τὰς βροχὰς, τοὺς σεισμοὺς, θανάτους βασιλέων κτλ. Καὶ αὕτη λοιπὸν καὶ ἐαυτὴν ἡ παροιμία ἄσχετος πρὸς τὴν ἐν λόγῳ διατριβὴν οὐδὲν περιέχει τὸ προσβλητικὸν κατὰ θρησκευματός τινος. Μάρτυρας δὲ τῶν λεγομένων μου ἔχω ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀνατολὴν, προτείνω δὲ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, τῆς Κωνσταντινῆς, ἂν μεταχειρίζομενοι τόσον συνεχῶς τὴν φράσιν αὐτὴν ἔχουσι

κατὰ διάνοιαν καὶ τὴν προσβολὴν θρησκευματός τινος.

4ον. Ἡ λέξις προφήτης σημαίνει ἐνταῦθα ἀπλῶς τὸν προλεγοντά τι, ὥστε οὐδεκατὰ τοῦτον νατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας, καθότι κατ' αὐτὴν τὴν θρησκείαν ὁ ἱδρυτὴς δὲν εἶναι ἀπλῶς ἄνθρωπος προλέγων τὰ συμβεβημένα, ἀλλ' ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ἐφ' ὃ καὶ ὁ γνωστὸς ἡμῖν τίτλος τοῦ εἶναι τὸ Ρεσούλ-Ἰλλάχ, ἦτοι ἀπόστολος Θεοῦ, τοῦθ' ὅπερ καθ' ἐκάστην ἀκούομεν κηρυττόμενον ἀπὸ τῶν μινωμένων. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἰσως ἀπονέμουσιν αὐτῷ καὶ ἄλλα ἐπιθετά, ἀλλ' ἄγνωστα ἡμῖν. Καὶ αὕτη λοιπὸν ἡ λέξις ἐν τῇ σημασίᾳ, ἣν ἔχει ἐνταῦθα, εἰς οὐδὲν θρησκευμα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ.

5ον. Ἡ θρησκεία ἡ Χριστιανικὴ ἀναγνωρίζει ὅτι ἅγιοι τινες ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀποστολικὺς χρόνους προεφῆτευσαν ἀλανθᾶτως γεγονότα μέλλοντα νὰ συμβῶσιν (ὅρα πράξεις τῶν Ἀποστόλων κερ. ια'. ἐδαφ. 27. 28. καὶ κερ. ιγ'. ἐδαφ. 1, καὶ κερ. ιθ'. ἐδαφ. 6. καὶ κα'. ἐδαφ. 9—11.) Οὐδεμία ἄρα τρανότερα ἀποδείξεις δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ἡ παροιμία αὕτη εἶναι ἀθωοτάτη οὐδὲν περιέχουσα τὸ κατὰ τὸν νόμον θρησκείας τινός. Διότι ἂν ἀπέβλεπε πρὸς θρησκευμὰ τι, θὰ ἀπέβλεπε πρὸ παντός ἄλλου πρὸς τὸ Χριστιανικόν, ὅπερ ἀναγνωρίζει προφήτας μετὰ Χριστὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ μετεχειρίζοντο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παροιμίαν προσβάλλουσαν τὴν θρησκείαν τῶν.

Κατόπιν τούτων ἔχω διὰ πεποιθήσεως, Κύριε Δικαστὰ, ὅτι οὐχὶ μόνον τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Δικαστήριον ἐπέστη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιδίκαι ὅτι οὔτε προσβολὴ ὑπάρχει οὔτε ἡ ἰδέα ἐπὶ τῇ μοί ποτε ὅτι ἦν δυνατόν τὸ τοιοῦτον νὰ θεωρηθῇ προσβολὴ κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν. Τούτου τεθέντος, πᾶσα ἰδέα διαιρέσεως καὶ σκανδάλου αἱρεται ἐφ' ὃ καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψω πλεόντερον περὶ τὴν ἀναπτύξιν τοῦ ζητήματος τούτου, διότι καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἱερὸν νόμον τῶν ἀντιδικίων πιπτούσης τῆς ἀρχῆς πίπτει καὶ τὸ παρακολούθημα. Παρακαλῶ λοιπὸν ὅπως τὸ Δικαστήριον εὐαρεστηθῇ νὰ κηρύξῃ τὴν κατ' ἐμοῦ ἀγωγὴν ὡς ἀδίκαιον καὶ ἀπορρίψῃ ταύτην.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Μετ' ἀφάτον λύτης ἔμαθον ἐκ φήμης ἢ ἐβεβαίωθην ἐκ τοῦ 75 αὐριθ. τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ὅτι κατεδικάσθητε ὑπὸ τοῦ Ταβῆ Λευκωσίας εἰς δεκαπεντάλιον!!! πρὸς τιμὴν διότι ἐδημοσιεύσατε ἄλλη λογαφίαν τινὰ ἐκ Λευκωσίας

μεγίστη ὃ ἀπορία κατεσχέσθη ἐκ καθαρᾶς πηγῆς μαθὼν ὅτι τὴν ἑαρεῖαν ταύτην ποιῶν ὑπέστητε, μὴ ἐπιτραπίσης ὑμῖν τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας τῶν δημοσιευθέντων ἰσοδάθμιος δὲ τῇ τε λυπῇ ἢ τῇ ἀπορίᾳ μου ὑπῆρξε σήμερον ἢ ἡ ἐκπληξις μετ' ἧς ἔμαθον ὅτι ἐτέρα κλήσις ἐτάλη ὑμῖν παρὰ τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου προσκαλοῦντος ἡμᾶς ἐν ἀπολυγῆθι δα το ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐκείνῃ ἀναφερόμενον κοινὸν λόγιον "πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης..." ἐναγαγόντος ἡμᾶς τοῦ θρησκευτικοῦ τῶν ὁθωμανῶν ἀρχηγοῦ μετ' ἄλλων εἰκοσιν ὁθωμανῶν προεσώτων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ λόγιον ἀναφέρεται [;!!!] εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς θρησκείας αὐτῶν, ὡς μετὰ τὸν Χριστὸν ὑπάρξιντα. Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τοι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω αὐτὴν ἐν τούτοις ὅμως ἀπέχω τοῦ νὰ ἐκφέρω οἰανδήποτε γνώμην διότι μὴ ὡν ἐξἐπαγγέλματος νομικὸς ἢ ἀμοιρῶν κατὰ συνέπειαν νομικῶν γνώσεων ἐνδεχόμενον νὰ προσκόψω εἰς τι, ἢ ἀφίημι λοιπὸν τὰ τε σχόλια ἢ τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νομικοὺς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅμως δι' ὃ ἡδὴ προσκαλεῖσθε εἰς ἀπολογίαν ἐκφέρω καὶ γὰρ τὴν ἐξῆς κρίσιν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐνδύομαι καὶ γὰρ ἐνδύμα προφήτου ἢ χωρὶς νὰ φοβῶ μήπως λεχθῇ ἢ δι' ἐμὲ τὸ εἰς περίπου μαθουσία εἶη μετροῦν ἢ πάγκοινον σχεδὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ, ἀγνοῶ δ' ἂν μὴ ἢ ἐν τῷ δυτικῷ, ἡμισφαίριῳ τυγχάνον, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν πολέκρον παρ' ἡμῖν καταστὰν λόγιον "πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης..." χωρὶς ἔγω νὰ φοβηθῶ μήπως ἢ δι' ἐμὲ λεχθῇ τοῦτο, προφητεύω ὅτι ἡ νεότοκος ἰδέα ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προσβάλλει τὸν ἱδρυτὴν τῆς τῶν ὁθωμανῶν θρησκείας δὲν εἶναι ἀποκῆμα μουσουλμανικῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἄλλου διεσπασμένου ἢ κακοβούλου νοός. διότι ὅχι μόνον μετὰ τὴν κατοχὴν ὅποτε ἰσότης μετὰ τῶν ἡμῶν ἢ αὐτῶν ὑπάρχει ἢ ἐσμὲν ὁμοιοπαθεῖς, ἀπειράκις ἰσως ἢ ὑπὸ ἀπείρων σομάτων ἢ ἐνώπιον πολλῶν μάλιστα Μωαμεθανῶν ἐλέχθη, ἀλλὰ ἢ τὸ τῆς κατοχῆς ὁ πότε οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κυριαρχοῦν σοικεῖον, ἢ ὅμως οὐδέποτε ἐπῆλθεν αὐτοῖς τοιαύτη τις ἰδέα, ἂν μάλιστα δὲν με ἀπατῇ ἡ μνήμη, ἢ κοῦσά ποτε ὁθωμανοῦ ἰδίοις χεῖλεσιν ἀφελῶς προφέροντος τοῦτο λόγου γινόμενον περὶ Καζαμίον, ἀλλὰ ἢ ἡδὴ οἱ μᾶλλον ἀνεττυγμένοι ἢ οἱ εὐφρονοῦντες τῶν ὁθωμανῶν δὲν πιστεύω νὰ παραδέχωνται κατ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀριγέννητον ταύτην ἰδέαν, ἥτις ἐν κακίαις συλληφθεῖσα, ἐν πονηρίαις, κυρθεῖσα ἢ ἐν ἀνομίαις τεχθεῖσα δι' οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἐτέχθη, εἰμὴ πρὸς διασπορὰν σκανδάλων ἢ διχονοίων μεταξὺ τῶν δύο συνόικων φυλῶν ἄλλως τε τὸ λόγιον τοῦτο ἂν ἐλέγετο ὑπ' ἀνθρώπων σπουδαζόντων ἢ οὐχὶ παιζόντων, πρώτη θὰ κατεξανίστατο κατ' αὐτῶν δια

μαρτυρομένη αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, διότι ἢ τὰ ἱερὰ ἡμῶν βιβλία πολλοὺς ἀναφέρουσι μετὰ Χριστὸν προφήτας, ὡν μάλιστα ἢ αἱ προφητεῖαι ἐξεπληρώθησαν οὕτω π. χ. ἂν ἀνοίξῃ τις τὴν ἱερὰν τῶν πράξεων βίβλον, θέλει ἀναγνώσει ἐν μὲν τῷ κεφ. ια'. ἐδαφ. 27—28 "ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν ἀνίστας δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀγαθος, ἐσήμανε διὰ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλειν ἐσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ὅς τις ἢ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος" ἐν δὲ τῇ ιγ'. 1 "ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν Ἐκκλησίαν προφῆται..." ἐν δὲ τῇ ιθ'. 6. "ἢ ἐπεθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τοῦ Ἁγίου ἐπ' αὐτοὺς, ἐλάλουν τε γλώσσαις ἢ προεφῆτεον" ἐν δὲ τῇ κα'. 9-11 "τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι ἐπιμερόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαθος" ἢ ἐν γένει ἐπιλείπει με ὁ χρόνος διηγούμενον τὰς ἐν ταῖς μετὰ Χριστὸν ἱεραῖς ἡμῶν βίβλοις ἀνοφερομένας προφητείας, παραλείπω τὸ μυζηριῶδες βιβλίον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰμὴ βιβλίον προφητικόν, παραλείπω ἄλλα πολλὰ ὑπὸ τοῦ στενοῦ τοῦ χρόνου βιαζόμενος, ἢ λέγω συνελόντως ὅτι τὸ λόγιον τοῦτο εἰς οὗ ἕνα προφήτην ἀναφέρεται ἢ πολλῇ ὀλγῶτερον εἰς τὸν ἱδρυτὴν τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας ὅστις ἐναῖδωσι νεώτερος αὐτοῦ ἐδημιουργήθη δὲ διὰ τοὺς μάγους ἢ γόφτας, οἵτινες λυμνίνονται τοὺς ἀπλοικοὺς προλέγοντες αὐτοῖς τὴν ἀναμένονσαν αὐτοὺς τύχην, ὑπόσχονται μὲ τὸν ψιθυρισμὸν τινῶν λέξεων ν' ἀπομακρύνωσι κακὰ ἀπ' αὐτῶν, προφητεύουσι ποῦ ἢ πῶς ἢ πότε ὁ διάβολος ἐκακοποίησε τὸν ἄνθρωπον ἢ ὑπόσχονται αὐτῷ θεοραπίαν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ τραχήλου προσαρτήσεως φυλακτηρίων ἢ πιττακίων ἢ ἐπαγγέλλονται ὅτι δύνανται ν' ἀνακαλύψωσι κακοποιούς, ν' ἀνακαλύψωσι κλέπτας καὶ νὰ μαντεύσωσι ποῦ εἶναι κεκρυμμένα τὰ κλαπέντα κ.λ.π. κ.λ.π. οὗτοι οὐ μόνον ὑλικῶς βλάπτουσι τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ ἢ ἠθικῶς διό ἢ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς διὰ τοῦ ἀπετρέφειν ἡμᾶς ἀπ' αὐτῶν εἰπὼν "οἱ ἐπακολουθήσατε ἐγγύς στριμθῶσι ἢ τοῖς ἐπαιδοῖς οὗ προσκυλλῶσθε ἐκμαθῆναι ἐν αὐτοῖς" οἱ δὲ πρῶτοι χριστιανοὶ οἱ ἄγαν ἐκεῖνοι τῆς πίστεως ζηλωταὶ πρὸς περισσοτέραν περιφρόνησιν τῶν ἐγγαστριμύθων ἢ ἐπαιδῶν τοῦτον ἐδημιούργησαν πιθανότατα ἔκτοτε ἢ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος λόγιον, ὥστε εἶναι γεραίτερον τοῦτο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας ἐπ' αὐτῶν δὲ ἐλατύνειν καὶ τῶν μάγων καὶ μαυλοντιδῶν λέγεται ὅτι ἡδὴ χάριν ταυτιᾶς καὶ διὰ πάντα προφητικῶς ἀσφαμένον περὶ τινος γεννημένου ἢ γενομένου μὲν, ἔχοντος ὅμως τὴν

καταγωγήν καὶ τοὺς λόγους τῆς γενέσεως ἀσφαfeis καὶ σκοτεινούς. Ἐν ἄλλαις λέξεσι με περισσότερον δικαίωμα ἡδύνατο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ν' ἀναφερθῇ καθ' ἡμῶν ἂν τοῦτο εἶχε τινα σημασίαν ἀλλὰ καλῶς ἐπίσταται οὗτος τὴν τε ἀρχὴν καὶ τοὺς λόγους τῆς ὑπάρξεως τοῦ λογίου. Ἀλλ' ἄλις.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσσοῦ 19)31 Μαΐου 82.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν τῆς "Ἀληθείας."

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Λευκωσίας.

Ἐξοχώτατε.

Ἐλαβὼν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Κυβερν. Κυρίου Οὐάρεν ταλίσαν μοι ἐγκύκλιον τὴν ἀφορῶσαν τὴν Σχολὴν τῆς κομποπόλεως Κυθραίας. Ἡδὴ ἀπαντῶν εἰς αὐτὴν λέγω τὰ ἑξῆς.

Τὴν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἡμῶν χρηματικὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως δεχόμεθα εὐχαρίστως ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν ἡ Κυβέρνησις λάβῃ καὶ ὡς ἀποκρίσιν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις εἶται καὶ ὁ Γενικὸς Προέδρος ὅλων τῶν Σχολείων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν τῆς νήσου πληθυσμὸν, τὰς περὶ τοῦ θέματος τοῦτου ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν, ὅστις ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐλαβὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς περὶ παιδείας αἰτήσεις ἡμῶν.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντως ἐνόμισα καθήκον μου νὰ σας πληροφορήσω πρὸς ἀπάντησιν, μετ' αὐτῶν τῆς ἡμετ. Ἐξοχώτης ταπεινότερος θεράπων.

Ὁ ἰδιαιτέρως Προέδρος τῆς Σχολῆς

Κυθραίας

Θ. Ι. ΦΡΑΓΚΟΥΣ.

Κυθρία 21)2 Ἰουνίου 1882.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὰ τῆς Αἰγύπτου περιπλέκονται, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε αἱ δυτικαὶ δυνάμεις οὐδεμίαν ἐλαβὼν ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Αἱ φημὶ ὅτι πρόκειται δὴν νὰ σιγησὴ διπλωματικὸν σκῆδρον ἐν Κων)πόλει. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀντιπαράστασις τῶν δυνάμεων, δὲν ἐπιβεβαιώθησαν μέχρι τοῦδε. Τὸ κύριον κώλυμα εἶναι ὁ Ἀράβη πασᾶς, ὃν αἱ δυτικαὶ δυνάμεις θέλουσι νὰ ἄρῃσιν ἐκ τοῦ μέσου, ἀλλ' ὅστις δὲν ἐργάζεται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐκλίπῃ τὴν Αἰγύπτου οἰκίαν θελήσει, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας μάλιστα παρασκευάζεται ἐναντίστασιν. Τί νὰ φρονεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Ἀράβη πασᾶς, γίνεται δὴν ἔξ ὧν εἶπεν ἐσχάτως τῇ ἀποκριτῇ τῆς γαλλικῆς ἐφημερ. Οἰκονομ. "Ἐντελὸν [ἰσ] ἐν Αἰγύπτῳ ἐντολὴν, ἣν οὐδέποτε θὰ ἀποθίσω" ὁ λαὸς μὴ θεωρεῖ ὡς υἱὸν τοῦ Προφήτου. ἰὰν αἱ δυνάμεις μετέλθωσι βίαν, θὰ ἀπαντήσω

δυσχερεῖς πολλῶν μίζοντας ἢ ὅσας φαντάζονται.

— Βουλιατῆς τῆς δυτικῆς κομητείας Χορκοσίρ, ἀντὶ τοῦ δολοφονηθέντος Λόρδου Καβένδη, ἐξελέχθη ὁ φιλελεύθερος Ἰσαὰκ Χόρδεν διὰ ψήφων 9802 κατὰ 7865, ἃς ἐλαβεν ὁ τῶν Τορίων ὑποψήφιος Χάρδεν υἱὸς τοῦ ἐν τῷ στρατιωτικῷ ὑπουργοῦ ὑπὸ τὸν Βῆκουσφελδ.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐσυζήτησε χθὲς τὴν πιθανότητα στρατιωτικῆς ἐν Αἰγύπτῳ Τουρκικῆς ἐπεμβάσεως ἢ ἀπεφασισεν ὅτι ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ἢ ἐπέμβασις νὰ γινῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Σουλτανικῆς κυριαρχίας ἀνεγνωρισμένης ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης καὶ οὐχὶ μετὰ ὅρια τῶν καὶ προδιαγεγραμμένα.

Εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβεῖς ὅτι ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος ἐλαβε διακοίνωσιν τινα δικαιοδοτοῦσαν τὰς φήμας, αἵτινες διασπάρσαν περὶ πειθαγῆς μεταβολῆς τῆς ἰσὺν καταστάσεως τῶν Αἰγυπτ. πραγμάτων.

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπέδωκαν διακοίνωσιν τῇ Πύλῃ, δι' ἧς αἰτοῦνται ἵνα ὁ Ἀραμπὴ πασᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τοῦ στρατιωτικοῦ κόμματος κληθῶσιν εἰς Κων)πολιν.

Ἡ τῆς Πύλης ἀπάντησις ἀγνοεῖται ἔτι.

Μ' ὅλας τὰς διαψεύσεις, ἡ ἀποστολὴ Ὄδων. Ἐπιτροπῆς εἰς Αἰγύπτου εἶναι ἀποφασισμένη. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἐπιδοθεῖσα τῇ Πύλῃ διοκοίνωσις τῶν πρέσβεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ζητεῖ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀραμπὴ πασᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν εἰς Κων)πολιν, διδομένων πρὸς τοῦτο ὁδηγίῳ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους πρὸ τοῦ ἀποπλοῦ τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἀπὸ τῶν ἐτοιμάζονται διὰ τὴν Αἰγύπτου, καὶ τὰ ὅποια, ἀνερχόμενα εἰς τέσσαρα, εἰσὶ τὰ ἑξῆς. Δύο φρεγάται Α'. τάξως, ἡ Ὀσμανὲ καὶ Ὀρχαμὲ καὶ δύο κορβέται, ἡ Βαδ Μπιλάντ καὶ ἡ Μωχαντίμε χέρ.

Ὁ ἰδιαιτέρως ἀνταποκριτὴς τοῦ "Χρόνου" ἐν Παρίσιος βεβαιοῖ ὅτι ὁ Λόρδος Δούφριν, καὶ ὁ μαρκήσιος με Νοαὶλ ἐλαβὼν ὁδηγίαν ἐν Κ)πόλει, ἵνα προτινῶσι περὶ ὁρισμένης ἐπέμβασιν τῆς Πύλης ἐπ' ὀνόματι τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη θέλει ἀρχίσῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβαίνουσας πλοίου πολεμικοῦ, ἥτις θέλει ἐξορκίσῃ τοὺς ἀξιοματικούς τοῦ Αἰγ. στρατοῦ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν θέλῃν τοῦ Κεδίβου, ἐγκρίνουσα τὴν πρᾶσιν διαγωγὴν τῆς Α. Υ.

Οἱ πρέσβεις τῶν λοιπῶν δυνάμεων ἐλαβὼν διαταγὰς νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πρότασιν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἀγγέλλεται ἐπίσημως ὅτι αἱ Κυβερνήσεις Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας, ἀφ' ὧν συνεφωνήσα, ἐπὶ τοῦ τρακτινίου, ἀπεφασίασαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πολιτικὴν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος καὶ ὅτι ἐπεμψαν ὁδηγίαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν παρὰ τῇ Πύλῃ, Αἱ ὁδηγίαι αὗται περιστρέφοντο εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Τεῦκρά ὡς Κεδίβου καὶ εἰς τὴν ὑπο-

στήριξιν τοῦ καθεστώτος.

Ἐὰν καταστῇ ἀπαρτήτος ἀγγλογαλλικὴ κατοχὴ, λέγεται ὅτι ἡ ἀποβασίς θὰ γίνῃ εἰς Ἰσραηλῖαν, ὅθεν ἡ εἰς Κάιρον ἀποστάσις εἶναι βραχεία, δὲν φράττει δὲ τὴν ὁδὸν ὁ Νεῖλος.

— Κων)πόλις. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐλαβὼν ἀναφορὰς τῶν προκρίτων ἐκ τοῦ στρατοῦ τῆς Αἰγύπτου, ζητούντων τὴν καθάρεισιν τοῦ Τεφίκ πασᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σελὶμ πασᾶ. Τὸ ναυαρχεῖον ἐλαβε διαταγὴν νὰ ἐτοιμάσῃ ἀμέσως τὸ θωρηκτὸν "Ὀσμανι", ὅπερ θὰ εἶναι ἕτοιμον νὰ ἀποπλεύσῃ εὐρῖον.

— Κάιρον. Οἱ οὐλεμάδες, οἱ πρόκριτοι, αἱ ἀντιπροσωπῖαι τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐμπόρων ἰζήτησαν νὰ διορισθῇ πάλιν ὁ Ἀραβὺ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ Κεδίβης ἐνέδωκεν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν. ὁ δὲ Ἀραβὺς διεβεβαίωσε τοὺς προξένους ὅτι ἡ δημοσία τάξις οὐδόλως θέλει διαταραχθῇ.

— Κων)πολις. Ἡ διακοίνωσις τῆς Ἰσουλῆς πρὸς τοὺς πρέσβεις λέγει ὅτι ἡ Τουρκία θέλει παραδόσῃ τῇ Ἑλλάδι τὰ ἐπὶ τῶν μεθωρίων ἀμφισβητούμενα μέρη, ἰὰν ἡ Ἑλλὰς παραιτηθῇ πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς Ἀναλήψεως.

— Ἡ Πύλη διώρισε ἐπιτροπὴν ὅπως ἐξετάσῃ πρὸς ἐκτικῶς τῆς ἀναφορᾶς τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης περὶ διαφορῶν διοικητικῶν μεταβολῶν.

— Μαυροβούνιοι ἐμποδισθέντες ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ τοῦ νὰ δισβῶσιν ἐν Βοσνίᾳ παρεβίασαν τὰ τουρκικὰ σύνορα.

Περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ καταστάσεως ἐραμιζόμεθα ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν φύλλων τὰς ἑξῆς τηλεγραφικὰς ἐκδόσεις τοῦ πρακτορίου Stefani.

Κάιρον. Συμφωνῶς πρὸς τὰς συμφωνίας τῶν ἀντιπροσώπων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὁ Κεδίβης ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ προσεκάλεσε τὸν Βομάρ Λουφτὴ διοικητὴν Ἀλεξανδρίας.

— Ὁ παρισινὸς "Χρόνος" γράφει: "Λέγεται ὅτι ὁ Τεβήης, φοβούμενος διὰ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, προτινῶνται ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Κάιρου ἐν συνοδείᾳ μετὰ τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ ὑπουργοῦ, ἅπαντες ἡδύναται νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν εἰς Ἀλεξανδρίαν ὅπου θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμεσον προστασίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου."

Κάιρον. Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ ἀπορρίπτεται παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὡς πᾶν σχεδὸν λύσις τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος.

Βουκουρέστιον. Καὶ ἑτέρα τρία πλοία τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἡτοιμάσθησαν πρὸς ἀπόπλουν διὰ τὴν Αἰγύπτου. Ἀδεται ὅτι θ' ἀνατεθῇ εἰς ἑλληνικὸν στρατὸν ν' ἀποβιβασθῇ εἰς Ἀλεξανδρίαν, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἣν ἀνάγκη τὸ καλίστη, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιζηλῶν.

— Τὰ πρότασις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας αἱ δυνάμεις παρεδέχθησαν νὰ διενεγήσῃσι τὰ τῆς Αἰγύπτου διὰ ἀντιδιακρίσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Παρίσιος. Δραστήριος ἀνταλλαγὴ ἰδε-

ῶν ἐκτετατῇ μετὰ τῶν ἀνακτοβουλίων Λονδίνου καὶ Παρίσιος περὶ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὀθωμανοῦ ἐπιτρόπου καὶ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἀντικειμένου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Λονδίνον. Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ναυαρχείου, ἀφθείσαν τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς, ἡ ναυτικὴ μοῖρα τοῦ πορθητοῦ τῆς Μάγχης θέλει ἐπισχύσει τὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλον.

ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμολογὴς προσεῖπε τὰ ἀκόλουθα:

"Μετὰ χαρᾶς ἐπαυαβλέπω ὑμᾶς κατὰ τὴν ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ὑπῆρξέ μοι εὐάρεστον ἔργον τὸ πληροφορεῖν ὑμᾶς περὶ τῆς ὑλικῆς ἐπιδόσεως τῆς Νήσου ἐπιδοκινουμένης ὑπὸ τῆς στατιστικῆς τῶν διαλλαγῶν ἐκ τοῦ ἐμπορίου. Νῦν δ' εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι τὸ ἔτος 1881 δὲν ὑστέρησε τῶν προγενετέρων. Ἡ ἐξαγωγή κατὰ τὸ 1881 ἦν 25 τοῖς ἑκατὸν, ἡ δὲ εἰσαγωγή 15. Πρῶτον ἦδη μετὰ τὴν κατοχὴν εἶδομεν ἱκανῶς καλὴν εἰσοδήαν ἐν τῇ Μεσορίᾳ, ἐξήχθησαν δὲ 57,000 λιρῶν ἀξίας γεννήματα ἐπὶ πλείον, ἐνῶ εἰσῆχθησαν 42,600 λιρῶν γεννήματα ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὸ 1880, τοῦδε ὅτι δὲ κινεῖται ὅτι ἡ τῶν σιτηρῶν εἰσοδεία ἀπέδωκε λίρας 100,000 πλέον ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, τοῦτο δὲ καίτοι αἱ τιμαὶ ἦσαν λίαν ἡλαττωμέναι.

Οὐ μόνον δ' ἡ τῶν γεννημάτων παραγωγή ἦν ἐξαιρετικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ οἴνου ἀπὸ 46,000 λιρῶν ἀνῆλθεν εἰς 52,000 λίρας ἡ δὲ τῶν σταφυλῶν ἀπὸ 11,600 εἰς 22,700. Ἡ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἰργασίας ἐξέτασθη, λίραι δὲ 50,000 εἰς χρυσὸν εἰσῆλθον εἰς τὴν Νήσον. Πρὸς δὲ τὸ ἔτος 1881 ἐπέδωκε πλέον ἢ αὐτῇσιν πλούτου τῆς Νήσου, ἥτοι ἐλάττωσιν ἐγκλημάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταγγελλέντων ἐγκλημάτων ὑπῆρξε 44 τοῖς ἑκατὸν ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὸ 1880, ὁ δὲ ἀριθμὸς ὧν καταγγέλλθησαν μὲν ἀλλ' ὤν ἐπελδοῦσης καταδίκης ἡλαττώθη πλέον ἢ κατὰ τὸ ἡμισυ. Λίαν εὐχάριστον τὸ εὐρίσκειν αὐξήσαν κίνησιν ἐμπορίου παρακολουθουμένην ὑπὸ μίζονος ἀσφαλείας ἰδιοκτησίας.

Δὲν δύναται εἰς τὴν ἀντιπαράστασιν κατὰ τῆς ἀκρίβειας τῆς καταδίκης μολὶς τελειώσαν. Ὁφείλω μεγάλας χάριτας τῷ κ. Ματτεῖ βοηθήσαντι εἰς διοργανισμὸν τῶν καθ' ἕκαστα τῶν ἐργασιῶν, ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιεπιστάτας τῶν διαμερισμάτων οἵτινες ἠργύτουν εἰς τὸ καθῆκον αὐτῶν. Ἡ καταστροφὴ ἀκρίδων ὑπῆρξε μεγίστη, σκοποῦμεν δὲ ν' ἀνανεώσωμεν τὴν καταδίωξιν τὸ προσεχὲς ἔτος, ἔχοντες πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τελικῆς ἐπιτυχίας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψω ὅτι χάριν τῆς καταδίωξης χρηματικὰ ἐδαπανήθησαν. Οἱ λογαριασμοὶ αὐτοῖς δὲν ἐξεκαθαρίσθησαν, ἀλλ' ἡ ἐργασία τῶν τελευταίων δώδεκα μηνῶν ἰδέσθαι δαπάνην βεβαίως πλέον ἢ 30,000 λιρῶν, δὲν νῦν

μίζω δ' ὅτι οὐδ' ἐλαχίστον μέρος τῆς δαπάνης ταύτης ἐφάρη. Παντὶ τρόπῳ προσεπαθήσαμεν νὰ διεξαγάγωμεν τὴν ἐργασίαν οἰκονομικῶς ἢ ἀποτελεσματικῶς.

Ἐν ἐπὶ ὑπολείπεται μοι νὰ εἰπῶ, ὅτι δηλαδὴ τὰ περὶ ἀναδιοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων μέτρα εὐρίσκονται εἰς προκείμενῳ πλάγιον, ἐνελπιστῶ δ' ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλομεν λάβει τὰς περὶ τούτου διαταγὰς τῆς Α. Μ. Ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων μέτρων ἔσται ἡ σύστασις εἰρηνοδικείων ἐν τοῖς μεγαλητέροις χωρίοις. Τὸ τοιοῦτον δὲ μεγάλως ἐκζητηθὲν ἐπὶ τῶν χωρικῶν μέλλει νὰ παρέξῃ αὐτοῖς ἐνέργειά τῃν ὅτι αὐτοὶ προσδοκῶσι.

Δὲν θέλω ἐπασχολῆσαι ὑμᾶς ἐπὶ πλέον, λέγω μόνον ὅτι ἐξ ὧν φαίνεται ἡ τοῦ ἔτους τούτου εἰσοδία ἔσται ἰση τῇ τοῦ παρελθόντος ἐλπίζω δ' ὅτι οὕτω ἔσεται.

ΒΑΡΩΣΙΑ 14]26 Μαΐου 1882

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ, ἐπέτιψ' ἡμέρᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης, ἐνώπιον πολυπληθῶν θεατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐξῆλθεν τῆς Ἀμμοχώστου ἐγένετο τὸ προαγγελθὲν κατὰ τὸ σύνηθες ἱπποδρόμιον.

Ἄν ἡ ἐφέτος οἱ ξένοι ἦσαν εὐαριθμοὶ, οὐχ ἥττον μεγάλη τάξις ἐπεκράτησεν ἔνεκα τοῦ χωρισμοῦ τοῦ μέρους διὰ πασσάλων ἢ σχοινίων.

Περὶ δὲ τὸ ἐσπέρας ἐν καταλλήλῃ μίρει Βεγγαλικά φῶτα ἀνήθησαν, ἢ πυροτεχνήματα ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Λάρδου Κένεν.

Οὐδεμία ὁμως κατὰ τὸ σῆμα ἐπίσημοσὺν ποδοχὴ ἐγένετο, ἐνέκεν ἀδιαθεσίας τοῦ Διοικητοῦ.

Ἀμερολήπτως διαβιβάζω πάντοτε τὰ καθέκαστα πρὸς τὴν φίλην "Ἀληθείαν" ἢ οὐδέποτε τινα κολακεύω, εὐλογος ὅμως περιστάσις σήμερον ἐδόθη μοι ν' ἀποείμω τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐπαινον πρὸς τὸν Διοικητὴν ἡμῶν, ὅστις ἅμα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι γυνὴ τις διέτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐκ τοῦ κακοῦ τοκετοῦ τῆς, ἢ ἀφ' οὗ ὁ σύζυγός τῆς παρεκάλεσε τὸν Ἀγγλον Ἰατρὸν τῆς Ἐπαρχίας Δ. Ταίλλερ νὰ σπεύσῃ πρὸς βοήθειαν τῆς συζύγου του, ἢ ὁ Ἰατρός τὸ ἀπεποιήσῃ, ἀμέσως ὁ εὐσπλαγχνος Διοικητὴς μετὰ τῆς Σεβαστῆς μητρὸς τοῦ ἔσπευσε πρὸς τὸ οἶκον τοῦ Δόκτορος ἢ μετὰ δεούσας παρατηρήσεις ὑπεκρίνασεν αὐτὸν νὰ σπεύσῃ μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ Διοικητοῦ μετὰ τῆς Κυρίας τοῦ Ἰατροῦ διὰ συντροφίαν μέχρι τῆς ἐπιτροφῆς του· ἢ οὕτω ἀφ' ἐνὸς διὰ τῆς προσπαθείας τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ικανότητος τοῦ Ἰατροῦ (ὅπερ δὲν ἀρνούμεθα) ἐσώθη ἡ δυστυχὴς γυνὴ, μήτηρ τῶν ἄλλων ἀκόμη μικρῶν.

Ἐκφράζων ὅθεν ἢ πρὸς τὸν Κύριον Δόκτορα τὰς εὐχαριστίας μου, παρακαλῶ αὐτὸν ν' ἀναμνησθῇ ὅτι τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι τὸ ἐκτελεσθῆναι ἢ χρησιμώτατον πάντων τῶν ἐπαγγελμάτων, ἢ ὅτι ἐν τοιαύταις δειναῖς περιστάσεσι καθήκον ἀπαραίτητον ἔχει νὰ σπεύδῃ χωρὶς νὰ τῇ τὸ ἐπιβάλλωσι συλλογίζομενος εἰς ὅποιον ἢ ἐπιτελεστικὴν δέξιν ἔφερε σήμερον τὴν

εὐτυχὴ σύζυγον τῆς κινδυνεύσασας, ὅταν μετὰ δακρύων παρεκάλει αὐτὸν ἢ οὗτος ἤρκετο.

ΠΑΦΟΣ τῇ 14]26 Μαΐου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας." Τῇ 11]23 Μαΐου ἔλαβον χώραν τὰ προοίμια τῆς τελετῆς τῆς Σ. ἡμῶν Ἀνάσσης, ἢ πρῶτον ἐσάλησαν παρὰ τῷ ἐνταῦθα Διοικητοῦ κ. Μόρτον Κίγκ προσκλητήρια πρὸς τοὺς ἀνήκοντας τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Διοικήσεως ἢ μὴ. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἤκουσθησαν περὶ τὸ δειλινὸν τύμπανον τοῦ ἱεροῦ ἐν τῷ Καφερείῳ Οὐσίῳ ὁμπαση εἰς ὃν ἀνέθεσε τὴν ἐπιστάσιον τῆς πομπῆς ὁ ἡμετέρος Διευθυντής Χασήπ Ἐφένδης, ὅστις ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον παρευρέθη τῇ αὐτῇ νυκτὶ περιεσχισμένον ἐκ πολλῶν εὐπολήπτων ὁμογενῶν τὸν οἶκον παρακαθήμενον ἐπὶ πολλῶν ὥραν ἤκουον πολλὰ ἀδιάφορα τερπνὰ τοῦρκικὰ ἄσματα.

Ἀνατίλειπτος δὲ τοῦ Ἡλίου τὴν 12]24 εἶδομεν ἄσασαν τὴν ἀγροὴν μυρμινοσόλιστον ἢ κατὰ σπαράδην οἰκίας, ἐκτὸς μερικῶν καταστημάτων ὧν φαίνεται οἱ Κύριοι δὲν εἶχον γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Τὴν 9ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας π. μ. ἤκει σοβαρῶς ὁ κῶδων τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Θεοδώρου προσκαλὼν τὸν Ἀρχιερέα, Διοικητὴν ἢ ὅλον τὸν πληθυσμὸν κωμοπόλεως ἢ τὸ ἐκ τῶν χωρίων συρρεῦσαν πλῆθος, ὅπως παρευρεθῶσι ἢ ἀκροασθῶσι τὴν ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης, κατανυκτικὴν δοξολογίαν.

Μετὰ τὴν κραυγὴν ταῦ κῶδωνος, παρήλθον μόλις τέσσαρα λεπτά ἢ ἰδοὺ παρυσίασθ' ὑπάλληλός τις παρὰ τῇ πλατείᾳ Καφερείου Κυριακού, δίδων σημεῖον ὅτι ὁ Διοικητὴς ἤτο ἔτοιμος νὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ περιμενόντων ὑπαλλήλων, ἢ ἄλλων, οἵτινες ἢ μετὰ τὸ σημεῖον πορευθέντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ προηγουμένου αὐτοῦ ἢ κατόπιν τοῦ Ἀσυνόμου, ἀφίχθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὶν ἢ φθάσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς μετ' ὀλίγον ἀφίχθη (ἢ ἡ Α. Π. φορὸν τὸν ἀρχιερατικόν του μανδύαν ἢ ἤρχισεν ἱερώς ἡ τελετὴ ἢ δοξολογία, ἢ μετὰ ταῦτα ἢ ἄσμα παρὰ τῶν μαθητῶν ἐψάλη ὑπὲρ τῆς πολυτίμου ζωῆς τῆς Σ. ἡμῶν Βασιλίσσης, ἢ τοῦ οἴκου Αὐτῆς ἢ οὕτω μετὰ ζητωκραυγὰς ἔληξεν ἡ τελετὴ. Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ὅτε Διευθυντής ἢ οἱ περὶ αὐτὴν ἦλθον εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ τινες πολῖται πρὸς οὓς ἢ γὰρ ἐφίχθη εὐγενῶς κατὰ τὸ σῆμα τοῦ ἢ συνδιελέχθη ἐπὶ ἱκανῇ ὥρᾳ περὶ διαφόρων ζητημάτων ἔπειτα ἀπῆλθον ὅλοι εἰς τὰ ἴδια κατευχαριστήμενοι.

Πλησιάζοντας δὲ τοῦ δειλινῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἤκουσθη ἤχος τοῦρκικῶν ὀργάνων ζορνὴ ἢ τυμπάνου, ἅτινα προσέκαλον τὸ πλῆθος εἰς τὸ ἀρμόδιον μέρος τοῦ ἱπποδρουίου εἰς ὃ παρευρεθῆντες ἐδέμεθα τὴν ἱππασίαν, ἐν ᾗ ἤρριπεν ὁ τοῦ Τζουμαλῆ ἵππος τετράκις ἢ ὁ τοῦ Ἀλήπει ἵππος, ἐκ δὲ τῶν ἡμιόνων ὁ τοῦ Διοικητοῦ. Εἰς τὸ πῆδημα [3 πῆδημα] ἄρσεν τις νῖος Πιλάλη τρίς ἢ ἑτέρος Ἀλήπει ἵππος, ἐπίσης δὲ ἢ εἰς τὸ τρίξιμον

ὁ ρηθεὶς ἄρσεν Πιλάλη δὲς. Ταῦτα πάντα ἀπέληξαν εὐχαρίστως ὅτε ὅμως πλησιάζαντες εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Διοικητοῦ ὅπως ζητήσωμεν ὀλίγον νερὸν πρὸς κατάσβεσιν τῆς δίψης μας, ἤκουσαμεν τὸ "γῆ-ασάκ" παρὰ τινος φύλακος, ἐνέπλησθημεν καθ' ἑαυτοὺς ὀργῆς ἢ θυμοῦ.

Δοθέντος δὲ τοῦ σημείου τῆς παύσεως ἤρχισεν ἡ μελίσση τοῦ ζορνὴ μουσικῆ ἢ ὁ ἤχος τοῦ τυμπάνου, μετ' ὧν συνοδεύθησαν ὁ Διευθυντής ἢ ὅλον τὸ πλῆθος ἐν τῇ πόλει!

Τὴν δὲ ἐβδόμην ἢ ἡμισείαν ὥραν μ. μ. συνῆλθον οἱ μέλλοντες νὰ παρακαθίσωσιν ἐν τῷ δεῖπνῳ τοῦ Διοικητοῦ ὑπάλληλοι ἢ τέσσαρες ἄλλοι ἐκ τῶν εὐπολήπτων πολιτῶν ἑλλήνων ἐκτὸς τοῦ ἀρχιερέως, διότι ἤτο νηστεύσιμος ἡ ἡμέρα τὰ βρώματα ἤρχισαν παρουσιάζομενα πλουσιοπαρόχως ἢ κατὰ πρῶτον προέπιον ὑπὲρ ὑγείας τῆς Σ. ἡμῶν Ἀνάσσης τοῦ οἴκου Αὐτῆς ἢ τοῦ διαδόχου, εἵτατοῦ Κυριάρχου Ἀπτοῦλ Χαμητ Χάν, ἢ ἐν τέλει ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α'. Μετὰ τὸν δεῖπνον ὅστις διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἀφίχθη ὁ Διοικητὴς μετ' ὅλων τῶν συνδαιτημένων αὐτοῦ εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπερ ἤτο μυρμινοσόλιστον, σημασιολογικὴν ἢ φωταγωγημένην, ἤρχισεν δὲ ἢ αὐτὸς ὁ ζορνὴς ἢ τὸ τύμπανον ἢ ἐχόρευον οἱ ἐπιστάμενοι τὸν Ζεϊπέκικον.

Ἦσαν δὲ ἢ ἀρκεταὶ Κυριοὶ ἢ Κύριοι θεώμενοι τοὺς χορεύοντας καὶ ἠκροώμενοι τῆς μουσικῆς. Οὕτως ἔληξεν ἡ τελετὴ. Εὐχόμεθα δὲ τὸ ἐπιόν ἔτος ὅπως ἴδωμεν περιεργότερα!

K. K.

ΛΥΣΙΣ.

τοῦ 26 αἰνίγματος

Λαύριον, λαύρα, ἴον.

τοῦ δὲ 27 Πύλη, ὕλη.

Μάνος λύτης ὁ ἐν Λεμησσῇ κ. Ἰω. Καραγεωργιάδης ἱατρός.

ΑΙΝΙΓΜΑ 28

Ἐχ' ἡμῶς ὡς τοῦ κρίνου,
Καὶ λευκότητά χιόνος,
Εἰς τοὺς κήπους μετὰ ἄνθη,
Τρέφομαι ἐν καιρῷ χειμῶνος
Καὶ τὴν ἀνοιξὶν ἀκόμη
Πλὴν σπανίως θά με εὕρῃς
Δύσκολον τὸ ὄνομά μου,
Νὰ τὰ λύσῃς δὲν ἠξέουρῃς
Φέρω ἐπὶ κεφαλῇ μου,
Λευκὴν κόμην ὡς πρῶτος, καὶ
Καὶ κατάλευκον χιτῶνα,
Ὡς πᾶς ἐντιμὸς πολίτης.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς,
Πνευματώδης τότε εἶμαι,
Καὶ τὸ εἶδός μου ἀλλάσσει,
Φέρω τότε ἄλλο σχῆμα,
Ὅχι πλέον τοῦ πολίτου,
Ἀλλὰ σχῆμα καλογέρου.
Ἰσως ἢ Ἀρχιμανδρίτου,
Καὶ εἰς τὰς μονὰς συχνάζω,
Κ' εἶμαι πάντα μετὰ τὸν κληρὸν
Παρατήρησον δὲ μ' εὕρῃς
Μεταξὺ τῶν καλογέρων.

MIX. ΓΚΙΟΥΖΕΛΕΤΟΣ.

Ἐν Τάντα.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ Κος Ἐρρίκος Μοντίνι εἶδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ δίδῃ Ἀγγλικά μαθήματα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνωσι τοιαῦτα. Τὴν πρωτὴν ἀπὸ τὰς 9 μέχρι τῶν 12, μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἀπὸ τὰς 2 μέχρι τῶν 6 1]2

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθύνθητω ὁ βουλούμενος εἰς τὸ Γραφεῖον "Ἀληθείας".

Ἀγγλικά μαθήματα ἰδιαιτέρως δίδονται καὶ εἰς ἰδιαιτέρας τάξεις ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρρίκου Μοντίνι εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 9 π. μ. μέχρι τῶν 12 καὶ ἀπὸ τὰς 2 μ. μ. μέχρι τῶν 7.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτω ὁ βουλούμενος ἢ πρὸς τὸν ἴδιον ἢ πρὸς τὸ γραφεῖον "Ἀληθείας".

Mr. H. Montini informs the honorable public, that he undertakes to give English lessons, to all those who are willing to take—In the morning from nine to twelve o'clock—In the afternoon from 2 to half past six—

Apply for all particulars at "Altheia's" Office.

Lessons of the English language are given privately and in special classes by Mr. Hy. Montini at fair moderate prices; Every day from 9 to 12 o'clock. a. m. and from 2 to 7 p. m.

For further particulars, you may apply either to himself 14 King Richard's Str. or to our Office.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυνόμενον ὑπὸ κ.

K ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῇ νιοδμήτῃ παραθαλασσίῳ τούτῳ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ θέσει τῆς πόλεως ἢ ἀγορᾶς, εὐρίσκει ἀπροσερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα ἢ καλῶς κατασκευασμένα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῇ δεκτοὶ ἢ συνδραμεῖται μετὰ τὸν ὑπῆνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί, ὑπηρεσία ὀρίστη. Ἐν Λεμησσῇ τῇ 4]16 Φεβρουαρίου. 82.

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel situated in the most central place of the town and market, the corner will find great attendance, cleanliness and well prepared and delicate dishes.

In the upper story of the building there are bed-rooms and subscribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

Limassol 4]16 February 1882

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΥΚΟΦΑΝ-
ΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ.

Περιήλθεν εἰς γνώσιν ἡμῶν δι-
ατριβή τις περὶ τῆς ἀμφιβόλου αὐ-
θεντικότητος τῶν ἐν Γόλγοις ἀρ-
χαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἀνακα-
λύψεων τοῦ ἄλλοτε ἐν Κύπρῳ ἀρ-
χαιολόγου στρατηγοῦ ἢ προξένου
τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας
Σεσνόλα, οἱ συγγραφεῖς τῆς ὁποί-
ας Clarence Cook ἢ Fenardent ἐν
σελίδι 23 ἢ 24 συκοφαντοῦσι τοὺς
Λεβαντίνους ἰδίᾳ δὲ τοὺς Ἕλλη-
νας Κυπρίους ὅτι ἐτεχνούργησαν
ἢ ἐνεταφίασαν ἐν Γόλγοις τὰ γάλ-
ματα καὶ λοιπὰ ἐκεῖνα ἅτινα κατό-
πιν προσεποιήθησαν ὅτι ἀνεῦρον
καὶ ἐπώλησαν ὡς ἀρχαῖα πρὸς τὸν
Στρατηγὸν ἀπατηθέντα οὕτω καὶ
κατὰ συνέπειαν ἀπατήσαντα ἐν ἁ-
γνότητι τὸ Μητροπολιτικὸν Μουσεῖ-
ον τῶν Τεχνῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅ-
που εὐρίσκονται ἤδη τὰ κειμήλια ἐ-
κεῖνα τῆς πραγματικῆς τέχνης.

They can, indeed, outwit the
very devil himself, ἦτοι δύνανται
ν' ἀπατήσωσι τῷ ὄντι καὶ αὐτὸν
τὸν διάβολον, γράφουσιν οἱ ἐν Νέᾳ
Ὑόρκῃ εὐγενεῖς τῶν Ἑλλήνων Κυ-
πρίων κατήγοροι, ἐν ᾧ ὤφειλον νὰ
γνωρίζωσι ὅτι μήτε ἡ γλυπτικὴ
μήτε σχετικὴ τις πρὸς ὅλα τὰ εἶδη
τῶν ἀνερευθέντων τεχνουργημά-
των ἄλλη τέχνη σώζεται πλέον ἐν
Κύπρῳ, καὶ ὅτι τὰ ἐξοδα μόνον πρὸς
ἀγορὰν τῆς ὕλης καὶ ἐνταφιασμὸν
τῶν ἀγαλμάτων εἰς βάθος τοιοῦ-
τον, ἐν ᾧ ἀνερεύθησαν ἐν Γόλγοις,
ἦσαν καὶ εἰς ἀνώτερα τῶν δυνά-
μεων τῶν συκοφαντούμενων σημε-
ριῶν Κυπρίων.

Πρὸς ἀντίφασιν τοῦ ἐν Γόλγοις
Ναοῦ, αὐτοὺς ἐκείνους οὐκ. Σεσνό-
λας κατόπιν μετὰ πολλὴν ταχύτητα
καὶ ἐπιτυχίαν ἀνεκάλυψε, τὸ ἐν
Παρισίοις Μουσεῖον πρὶν ἔλθῃ ὁ
Ἀμερικανὸς Προξένος εἰς Κύπρον
εἶχεν ἀποστείλῃ τοὺς Κυρίους Βο-
κὲτ καὶ Βαδινγκὼν διασήμους, ὡς
γνωστὸν, Γάλλους ἀρχαιολόγους,
οἵτινες, πολλὰ μοχθήσαντες αὐδὲν
ἐπέτυχον καίτοι ἔκαμον τὰς ἀνα-
σκαφὰς εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅ-
κριβῶς εἰς τὸ ὁποῖον ἔπειτα ἐξεκο-
λούθησαν αὐτὰς ὁ Στρατηγός. Πλεί-
στοι τότε ἐπισκέψθησαν ἐν Γόλγοις
τὸν κ. Σεσνόλαν καὶ συγχάριοντες
αὐτῷ ἔβλεπον καὶ τὰ μέρη ἀφ' ὧν
ἐξήγοντο τὰ γάματα, ἡ δὲ ἐν Λάρ-
νακί προξενικὴ κατοικία αὐτοῦ, εἰς

ἣν μετεφέροντο αὐτὰ, κατήντα ἐπὶ
πολὺ κέντρον συρροῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ
ἑὰ εὐρίσκετο καὶ ἐντόπιός τις δυνά-
μενος ὅχι τὸν διάβολον ν' ἀπατήσῃ
ἀλλὰ μόνον τὴν ἀλήθειαν νὰ κα-
ταγγείλῃ περὶ τῆς πλαστότητος τῶν
εὐρημάτων, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ Κυρί-
ου Σεσνόλα ἡ ἀπροσδόκητος ἐπιτυ-
χία εἶχεν ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ τὴν
ζηλείαν, καὶ τὸν φθόνον. ἴσως τῶν
πτωχῶν ἐντοπίων καὶ αὐτῆς τῆς
Γαλλικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἡ
πὸ τὴν προσασίαν τῆς ὁποίας εἶ-
χον γείνη τοῦ κ. Βοκὲτ αἱ ἔρευναι.
Εἴμεθα εἰς θῆξιν μάλιστα νὰ γνω-
ρίζομεν ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλί-
ας ἔκαμε τὰ φωτογραφήματα τῶν
εὐρεθέντων ἀγαλμάτων καὶ ἀπέ-
στειλεν εἰς Παρισίους ὅπου λάβρα
ἢ διὰ πολλῶν ἐξόδων ἐστάλη καὶ
εὐρίσκεται ἤδη ἐν Λούβρῳ καὶ ἐν
ἐκ τῶν ἀγαλμάτων ἐκείνων. Ὁ
μοια φωτογραφήματα ἐστάλησαν
καὶ πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιο-
λογικὴν ἐταιρίαν ὑπὸ τοῦ τότε Προ-
ξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κύπρῳ κ.
Μενάρδου. Ὁ γνωστότατος καὶ δό-
κιμος εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κό-
σμον τοῦ Λονδίνου κ. Δημήτριος
Πιερίδης, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν
καὶ μόνος τῆς Κύπρου ἀρχαιολό-
γος ἐκ Λάρνακος, ὅπου διέμενε τα-
κτικῶς καὶ διαμένει ὡς ὑποδιευθυν-
τῆς τῆς Αυτοκρατορικῆς Ὁθωμα-
νικῆς Τραπεζίης, καθημερινῶς ἐπι-
σκεπτόμενος τότε τὰ μετακομιζόμε-
να καὶ τακτικὰς λαμβάνων σημειώ-
σεις, ἦτο εἰς θέσιν ἀμέσως νὰ ἀνα-
γνωρίσῃ καὶ κηρύξῃ χάριν τῆς ἐ-
πιστήμης τὴν πλαστότητα καὶ τὸ
κίβδηλον, ἅτινα ἐπ' πρωτῷ μετὰ τό-
σα ἔτη ν' ἀνακαλύψωσιν ἐν ταῖς
ἰδίαις καὶ τῇ χαρακτικῇ μόνον τῶν
κ. Clarence Cook καὶ Fenardent.

Ἀλλὰ μήπως οἱ Κύριοι οὗτοι,
τοιούτοι ὄντες, προσταθοῦν αὐ-
τοῖ δι' ἴδιον αὐτῶν τέλος νὰ ἐξαπα-
τήσωσι τοὺς Ἀμερικανοὺς ἢ τὴν δη-
μοκρατομένην Κυβέρνησιν τῆς Βα-
σιλικῆς συκοφαντοῦντες τοὺς ἀ-
νατολίτας ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ τοὺς
Ἕλληνας τῆς Κύπρου, ἡτις ἐτιμῇ
τῇ ἀπ' αὐτῆς διὰ τῆς διατηρήσεως
προξενείου Ἀμερικανικοῦ ἐπὶ το-
σαῦτα ἔτη;

Ἐν δικαίᾳ ἄρα ἀγανακτήσει ἐπὶ
τῇ προσβολῇ τοῦ ἑθνικοῦ χαρακ-
τὸς καὶ τοῦ τόπου, διαμαρτυρόμε-
θα κατὰ τῶν συκοφαντῶν, διότι οὐ
δεδοτε οἱ Κύριοι κατεσκεύασαν ἢ

ἦτο δυνατόν νὰ κατασκευάσωσιν τὴν
σήμερον ἄγαλμα ἢ τι τοιοῦτον ὅ-
περ ἐπώλησαν ὡς παλαιὸν εἰς τὸν
κ. Σεσνόλαν, οὕτινος ἡ δραστηριότης
τῆς, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὀξύνοια ἀνέ-
σταν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς εἰς
τὴν ἐπιφάνειαν τοὺς προγονικοὺς
ἡμῶν ἀληθινοὺς θησαυροὺς οὓς
κατέχει τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Μουσεῖ-
ον τῶν τεχνῶν.

Ἀντίτυπον τοῦ παρόντος φύλ-
λου ἐλλεται πρὸς τοὺς συκοφάν-
τας, ἕτερον δὲ ὅμοιον πρὸς τὸν κ.
Γενικὸν Προξένον τῆς Ἑλλάδος
ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, παρακαλούμενον ἵ-
να εὐαρεστηθῇ ἢ πράξῃ τὸ ἐφ' ἑαυ-
τὸν διὰ τοὺς συκοφαντούμενους
Κυπρίους ἐξ ὀνόματος τοῦ προσ-
βαλλομένου ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ βυσιλικὴ τῆς Ἰταλίας Κυ-
βέρνησις θέλουσα νὰ ἐκδηλώσῃ
πιστιφανῶς τὴν ἑαυτῆς εὐαρέσκει-
αν πρὸς τὸν ἐν Λεμησσῷ Προξε-
νικὸν αὐτῆς Πράκτορα ἀξιότιμον
Κύριον Σωκράτη Ν. Φραγκοῦδην
ἐπὶ ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτοῦ, προῦ
κάλεσε τὴν ἐκδοσὶν Βασιλικῆς δια-
τάγματος, δι' οὗ ὁ ρηθεὶς Κύρι-
ος διωρίσθη ἱππότης τοῦ Ἰταλι-
κοῦ στέμματος μετ' ἀδείας ὅπως
κ. ἦται διὰ τῶν οἰκείων παρασή-
μων. Τοῦ Βασιλικοῦ διπλώματος
προηγῆθη περιποιητικὴ ἐπιστολὴ
ἐκ μέρους τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἀκρις ἐν τοῖς μέρεσι Λάρνα-
κος καὶ Λευκωσίας μετ' ὅλην τὴν
καταδίωξιν, ἣν ὑπέστη, προξενεῖ
οὐκ ὀλίγας βλάβας αὐτῶς ἐκτός
τῶν κατὰ τῶν σιτηρῶν ἐπιθεσιῶν
τῆς, καταστρέφει τὰ ἐν τοῖς κή-
ποις καλοκαιρινὰ ἐν τῷ κατὰ τὴν
Λάρνακα Κετίῳ κατέστρεψεν ἅπαν-
τας τοὺς κήπους, περιαγαγοῦσα
τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς εἰς ἀπελ-
πισμὸν.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Ἐξ.
δὲν θέλει ἀνέλθῃ εἰς Ὀλυμπον, ἀλ-
λὰ θέλει διαμείνῃ ἐπὶ χρονικὸν τι
διάστημα ἐν Λευκωσίᾳ ἀναμένουσα
ἐκ Λονδίνου τὰς ὁδηγίας περὶ τῶν
μεταρρυθμίσεων, ἃς καὶ θὰ θέσῃ
εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς προσεχεῖς

διακοπὰς τῶν δικαστηρίων.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερ-
νήσεως Συνταγματάρχης Οὐάρρεν
ἀνεχώρησε τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ
εἰς Ἀγγλίαν, λαβὼν τρίμηνον ἄδει-
αν ἀπουσίας, ὡς ἐμάθομεν.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐν
ζυθοπωλείῳ τινὶ Μιχαήλ τις ἐκτῶν
χωρίων Σμύρνης, δυσαρεστηθεὶς με-
τὴν φίλῃν του ζυθοπώλιδά Εἰρήνην
κατήνεγκεν ἐπὶ τοῦ θώρακος αὐτῆς
διὰ μαχαίρας δωδεκάδα ὅλην τραυ-
μάτων! Ὁ γενναῖος οὗτος παρεδό-
θη μόνος του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν,
ἡ δὲ τραυματισθεῖσα φίλη του νοση-
λεύεται ἤδη ἐν τῷ δημοτικῷ νοσο-
κομείῳ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐλπίζε-
ται δ' ὅτι θὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον
διότι ἐκ τῶν τραυμάτων μόνον ἓν,
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἱατροῦ,
κατηνέχθη καιρίως.

Εἰς τὴν νέαν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς
Ἐφορίας τῶν ἐν τοῖς χωρίοις σχο-
λείων, ἣν ἀντὶ τοῦ αἰδεσμοῦ κ.
Σπένσερ ὑπέγραψεν ὁ Ἀρχιγραμμα-
τεὺς κ. Οὐάρρεν διὰ τὸ ἀσκανδάλι-
στον, ἀπῆντησαν ἀρνητικῶς πᾶσαι
αἱ Ἐφορίαι τοῦ διαμερίσματος Λε-
μησσοῦ, ἂν καλῶς ἐπληροφορήθημεν.
Ὁ δὲ λόγος τῆς ἀρνήσεως ὁ κυριώ-
τερος εἶναι ὅτι, δὲν ἐπιθυμοῦσι ν'
ἀντικαταστήσωσι τὸν φυσικὸν ἐπό-
πτην τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέ-
κνων τῶν, ἦτοι τὸν πνευματικὸν
αὐτῶν ἀρχηγόν, δι' ἄλλου τινοῦ.
Ἐπειδὴ δὲ, ἐν ὁλοκλήρῳ ἀντι-
σθῇ πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Διοίκησιν
τῆς Κύπρου, ἐπιμένει οὐχ ἥττον
προτείνουσα τὴν συνδρομὴν τῆς ὑ-
πὸ τὸν ὅρον τοῦτον, ἐσμὲν ἡναγκα-
σμένοι πῶς νὰ ὑποθέσωμεν δυοῖν
θάτερον, ἢ ὅτι ἡ Διοίκησις διὰ λό-
γους ἰδίους μὴ θέλουσα νὰ ὑποβη-
θῇ τὴν ἐκπαιδεύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ
στοιχείου, ἀφοῦ ἡναγκάσθη ἐπὶ τέ-
λους ἀκουσὰ νὰ ποιήσῃ τοῦτο, ἐθη-
κεν ὅρον τῆς συνδρομῆς, ἂν ἐγίνω-
σκειν ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀπαράδε-
κτον, ἢ ὅτι θεωροῦσα ἀντικειμένους
εἰς τὸ προσφιλὲς αὐτῇ διοικητικὸν
σύστημα τοὺς στενοὺς δεσμούς, οὓς

—

1

154

Τὰ πρᾶγματα τῆς Αἰγύπτου, ἐπιβάται
ἐλθόντες χθὲς ἐκείθεν παρισώσιν ὥς ἐν λί-
αν κρισίμῃ θέσει εὐρισκόμενα.— Ἐκ τῶν
Ἀλεξανδρινῶν δὲ φύλλων ἐρωδιζόμεθα τὰς
ἐξῆς ἐιδήσεις. Ὁ Σουλτάνος ἀπέστειλεν ἐ-
πὶ τοῦ πολεμικοῦ “Ἰζζεδὲν” εἰς Αἴγυ-
πτον εἰρηνευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προ-
εδρείαν τοῦ Δερβίς πασᾶ.— Ὁ Κεδίβης
ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ Σουλτάνου, δι’ οὗ
ζητεῖται ἡ ἀμείστος ἀπὸ πολλῶν ὁδῶν τῶν γε-
νομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιω-
τικῶν παρσκευῶν, κυρίως τῶν ἐκτελου-
μένων τῆς ξηρᾶς ἔργων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
Ὁ Κεδίβης ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγί-
ας πρὸς τὸν ὑπουργόν “ἐντολῇ τοῦ Σουλ-
τάνου.”— Ὁ Ἀραβὶς πασᾶς διέταξε τὴν
διακοπὴν πασῶν τῶν στρατ. παρσκευῶν,
ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ ὅλοι θ’ ἀ-
ποσυρθῶσιν.— Οἱ πολιτικαὶ κύκλοι θε-
ωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν συνδιάσκεψιν ἐν-
διὰ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δερ-
βίς πασᾶ, ὥπως ἀποδεῖχθῇ ἡ ἐνωσις τῶν
Δυνάμεων ἐκ τῆς Τουρκίας. Ὁ Δίλκε
ἐβραίωνεν ὅτι αἱ δοθεῖσαι τῷ Δερβίς πασᾶ
ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ὁδηγαί συμφωνοῦσι
πρὸς τοὺς ὁρισθέντας ὡς βάσις τῆς συν-
διασκέψεως ὅρους. Ἡ γαλλικὴ κυβέρν.
οὐδόλως πείθεται διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων
τῆς Πύλης ἀποδέχεται πάντοτε τὴν πρό-
τασιν περὶ συνδιασκέψεως.— Ὁ Δίλκε
ὁμίλων περὶ τῆς ὑποβληθείσης τῷ Κεδί-
βῃ ὑπὸ τῶν προζήτων Ἀγγλίας καὶ Γαλ-
λας διακοινώσεως, ὑπέμνησεν ὅτι διεκλήρ-
ωξεν ἤδη ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἀγγλ. ὑπουργοῦ
ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ
Δερβίς πασᾶ ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι, ἂν ἡ συνδιασκε-
ψις δὲν συνέλθῃ εἰς Κωνσταντῶν, δύναται
νὰ συνέλθῃ ἄλλαχού.— Ὁ Σουλτάνος μα-
θὼν ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεσκευάζοντο
τροχώματα ἐμπροσθὴν τοῦ Ἀγγλ. πο-
λεμικοῦ Ἀπριλίου, ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν
Κεδίβην ὅτι, ἐὰν ἐγένετο ἐχθρικὸν κίνημα,
δὲ ἐξηρεθίζετο τὸ ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν
ἔθνος κατὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀναποφέντως
δὲ δὲ ἦγε εἰς πόλεμον καὶ προσάρτησιν
τῆς χώρας. Ὁ Κεδίβης ἀνεκοίνωσε τῷ
Ἀραβητοῦς Λόγουστοῦ Σουλτάνου.— Αἱ με-
γάλοι κράτεις Ἀλεξανδρείας ἀπέστειλαν
εἰς Εὐρώπην τὰ διαθίσματα χρήματα καὶ
τοὺς τίτλους, φοβούμενοι παραχάς.—
Ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης ἐπαιτήθη τὸ
παρελθόν Σάββατον.— Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
Ἀγγλοὶ δι’ ἀναφορᾶς τῶν ἐξήτησαν νὰ ἐ-
πισχυθῇ ὁ ἐν τῷ στόλῳ στρατός πρὸς
προστασίαν τῶν ἐμογενῶν Ἀγγλῶν.